

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 4015200433
Dátum vydania rozhodnutia: 09.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4015200433.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a členov senátu JUDr. Ľubora Šeba, JUDr. Márie Trubanovej PhD., Mgr. Petra Melichera, JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca), JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Miroslavy Janečkovej, vo veci žalobcov 1/ Ing. T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX 01 S., 2/ PaedDr. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX 01 S., zastúpených Mgr. Henrietou Slavkovskou, advokát s.r.o., so sídlom Ľudovíta Štúra 19, 934 01 Levice, proti žalovanému Mestu Želiezovce, SNP 2, 937 01 Želiezovce, zastúpenému Mgr. Petrom Nyúlom, advokátom so sídlom Kpt. Jaroša 4, 934 05 Levice, o podaní žalobcov zo dňa 07.05.2015 (námietky v stavebnom konaní), v konaní o nesúhlase Okresného súdu Levice s postúpením veci Krajským súdom v Nitre, takto

rozhodol:

Nesúhlas Okresného súdu v Leviciach s postúpením veci nie je dôvodný.
Na konanie je vecne príslušný Okresný súd Levice.

Odôvodnenie

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na Krajský súd v Nitre domáhajú voči Mestu Želiezovce toho, aby súd rozhodol o ich námietskach, ktoré smerovali k stavbe garáže a plota a boli vznesené v priebehu stavebného konania u žalovaného.
2. Krajský súd v Nitre uznesením z 27. júla 2015 č. k. 11S/84/2015-21 postúpil vec Okresnému súdu Levice z dôvodu jeho vecnej i miestnej príslušnosti na konanie v predmetnej veci v zmysle právnych predpisov účinných k rozhodnému dňu vydania uznesenia (§ 250d ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok - ďalej len O.s.p.). Konštatoval, že zo žiadneho ustanovenia O.s.p. nemožno vyvodiť záver, že krajský súd je príslušný rozhodovať o námietskach vznesených v stavebnom konaní. Poukázal na ustanovenie § 246 O.s.p. a uviedol, že krajské súdy sú príslušné na preskúmanie rozhodnutí a postupov správnych orgánov, pričom postup správneho orgánu možno preskúmať len v súvislosti s jeho rozhodnutím. Žalobcovia sa nedomáhajú preskúmania žiadneho rozhodnutia správneho orgánu, ani jeho postupu v stavebnom konaní, ich podanie je nutné posúdiť ako žalobu, resp. návrh podľa ust. § 80 O.s.p., pričom na takéto konanie sú v prvom stupni príslušné okresné súdy.
3. Okresný súd Levice nesúhlasil s postúpením veci z dôvodu, že medzi stranami je verejnoprávny spor, ktorý nepatrí do právomoci Okresného súdu Levice a listom z 3. decembra 2018 predložil vec na

rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa najskôr zaoberal tým, či sú splnené podmienky na prejednanie kompetenčného sporu a rozhodnutie o ňom.

5. Podľa § 8 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že kompetenčným sporom je spor o vecnú príslušnosť medzi súdom, rozhodujúcim v civilnom súdnom konaní a súdom, rozhodujúcim v správnom súdnom konaní; stranami kompetenčného sporu podľa ustanovenia § 8 SSP (sporu o vecnú príslušnosť) sú súdy, na strane jednej vždy správny súd a na druhej civilný súd.

6. Keďže v predloženej veci Krajský súd v Nitre poprel svoju vecnú príslušnosť rozhodnúť o žalobe v správnom konaní a uznesením z 27. júla 2015 č. k. 11S/84/2015-21 postúpil vec Okresnému súdu Levice a ten vyslovil nesúhlas s postúpením a následne vec predložil kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vznikol negatívny kompetenčný konflikt v zmysle ustanovenia § 8 SSP (spor o vecnú príslušnosť medzi správnym súdom a civilným súdom), je preto daná právomoc kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tento spor rozhodnúť.

7. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

8. Podľa § 7 písm. d) SSP správne súdy nepreskúmajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

9. Podľa § 7 písm. e) SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

10. V prejednávanej veci kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo spisu ako aj pripojených rozhodnutí Mesta Želiezovce z 23. februára 2015 (list č. 13) a z 9. februára 2015 (list. č. 14) zistil, že mesto ako stavebný úrad v konaní o vydanie dodatočného povolenia stavby „Garáž a oplotenie“ toto konanie prerušil a podľa § 137 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) odkázal žalobcov na súd vo veci vytýčenej hranice pozemkov podľa vypracovaného vytyčovacieho náčrtu medzi spornými parcelami. Z oboch rozhodnutí stavebného úradu vyplýva, že žalobcovia nesúhlasia s meraním oplotenia v rámci štátneho stavebného dohľadu (meranie laserom podľa geometrického plánu a vytyčovacieho náčrtu spracovaného geodetom) a ďalej spochybňujú hranice susediacich pozemkov vo vlastníctve, resp. spoluvlastníctve žalobcov, stavebníkov aj žalovaného Mesta Želiezovce. Žalobcovia svojou žalobou sa domáhajú, aby súd rozhodol o ich námietkach podaných v stavebnom konaní, nakoľko boli žalovaným ako príslušným stavebným úradom odkázaní na súd podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona. Podľa obsahu žaloby a žalobcami popísaného skutkového deja možno vyvodiť iba toľko, že vyslovujú nespokojnosť s rozhodnutím žalovaného o prerušení konania a žiadajú preskúmať nimi uplatnené námietky smerujúce k stavbe garáže a plotu.

11. Podmienkou na to, aby vec bola prejednaná v rámci správneho súdnictva je, aby išlo z hľadiska predmetu konania o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, definované v ustanovení § 6 SSP. V danom prípade Mesto Želiezovce ako stavebný úrad vedie konanie o vydanie dodatočného povolenia stavby „Garáž a oplotenie“ v ktorom konaní žalobcovia uplatnili ako účastníci stavebného konania námietky. Z obsahu spisu a ani z petitu žaloby však nie je dostatočne zrejmé aký charakter dané námietky majú, isté je len to, že žalobcovia sú nespokojní s rozhodnutím o prerušení konania a domáhajú sa toho, aby súd rozhodol o ich námietkach podaných v stavebnom konaní, nakoľko boli žalovaným ako príslušným stavebným úradom odkázaní na súd podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona. Zo spisu nevyplýva, že by stavený úrad s konečnou platnosťou rozhodol o dodatočnom povolení stavby.

12. V konaniach podľa stavebného zákona môžu sa vyskytnúť občianskoprávne a iné námietky, o ktorých podľa právneho poriadku prináleží rozhodovať súdu. Sú to predovšetkým námietky týkajúce sa vlastníckych a užívacích práv k pozemkom a stavbám. Stavebný úrad sa vždy pri ich uplatňovaní v

konaní musí pokúsiť o dosiahnutie dohody medzi účastníkmi. Pokiaľ k dohode nedôjde, odkáže účastníkov konania na konanie pred súdom s určením lehoty a konanie preruší. Pritom prihliada na aktívnu legitimáciu podľa Občianskeho zákonníka, pretože napríklad v konaní podľa § 88 ods. 1 písm. b) SZ o odstránení stavby, keď stavebný úrad skúma možnosť dodatočnej legalizácie stavby postavenej na cudzom pozemku, podľa § 135c OZ ochrany vlastníckych práv na súde sa môže domáhať len vlastník pozemku. Stavebný úrad musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide skutočne o občianskoprávne námietky alebo námietky územno-technického, prípadne stavebnotechnického charakteru, ktoré sú upravené inými právnymi predpismi (napr. vyhláškou č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie). Pritom môže dôjsť aj k vzájomnému prelínaniu posúdenia námietok s prihliadnutím na ustanovenie § 127 ods. 1 OZ. Ak účastník preukáže, že v lehote určenej stavebným úradom podal návrh na súd, stavebný úrad vyčká na právoplatné rozhodnutie súdu. Ak však určená lehota uplynie márne, môže si vo veci urobiť úsudok sám. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že účastník konania má právo kedykoľvek sa obrátiť priamo na súd, to znamená aj vtedy, keď na výzvu stavebného úradu predtým nereagoval. Ak pri nariadovaní niektorých opatrení vo verejnom záujme hrozí nebezpečenstvo z omeškania, stavebný úrad postupuje podľa §137 ods. 4.

13. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej súhlasí so záverom krajského súdu, že z obsahu žaloby, ktorá je vedená na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn.11S/84/2015 je zrejmé, že sa žalobcovia nedomáhajú preskúmania žiadneho konečného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo ochrany pred nečinnosťou žalovaného ako orgánu verejnej správy a že z hľadiska predmetu konania - posúdenie námietok - nejedná sa o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky definované v ustanovení § 6 SSP. V tomto smere považuje za určujúce, že rozhodnutie o prerušení konania je rozhodnutím dočasnej povahy, ide o procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania, ktoré je v zmysle ustanovenia § 7 písm. e/ SSP vylúčené zo súdneho prieskumu, a preto záver Okresného súdu Levice o tom, že predmetom konania je preskúmanie zákonnosti konania orgánu žalovaného nie je možné považovať za správny. Žalobcovia v podanej žalobe netvrdili, že by žalovaný vo vzťahu k nim vydal rozhodnutie, ktoré by malo byť predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve a takéto rozhodnutie ani nepredložili.

14. Nad rámec uvedeného kompetenčný senát považuje za potrebné zdôrazniť, že ak podanie účastníka nie je celkom jasné, civilný súd ako aj správny súd musí vždy odstrániť vady tohto podania tak, aby bolo zrejmé nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania (sporu) a či daná vec spadá pod civilné súdnictvo alebo pod správne súdnictvo. Vecnú príslušnosť súdu možno spoľahlivo posúdiť až na základe jasného, určitého a zrozumiteľného návrhu (žaloby) na začatie konania, podloženého relevantnými skutočnosťami a dôkazmi. Táto povinnosť stíha nielen krajský súd, ktorému bola žaloba doručená ale aj okresný súd, ktorému bola vec postúpená. Len na základe jednoznačného zistenia, čoho sa žalobcovia vo veci domáhajú, možno určiť režim konania (civilné súdne konanie alebo správne súdne konanie) a následne posúdiť aj vecnú príslušnosť civilného alebo správneho súdu.

15. Námietky, ktoré žalobcovia uplatnili v danom štádiu konania skôr svedčia o tom, že nepovolená stavba, resp. jej časť je na cudzom pozemku a vlastník pozemku s tým nesúhlasí. Javí sa, že v danom prípade ide o námietku občianskoprávnu, ktorú z hľadiska občianskoprávných predpisov upravuje § 135c OZ.

16. So zreteľom na uvedené dospel kompetenčný senát najvyššieho súdu k záveru, že v zmysle § 2, § 3 a § 6 SSP nejde o vec patriacu do správneho súdnictva a podľa § 12 CSP je na konanie príslušný okresný súd uvedený vo výrokovej časti uznesenia.

17. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 7 : 0 (ustanovenie § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.